

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเพื่อทดสอบพฤติกรรมการถ่ายเทความร้อนและความชื้นที่แทรกซึมผ่านผนังมวลสารน้อยสำหรับอาคารปรับอากาศโดยการเก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือบันทึกข้อมูลและนำข้อมูลมาประมวลผลเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถแบ่งวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 การตรวจสอบเครื่องมือ
- 3.3 การเตรียมการทดลองและการติดตั้งเครื่องมือในการทดลอง
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 การเก็บข้อมูล

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 เครื่อง Sciencemetric Data Logger

เป็นเครื่องเก็บข้อมูลอัตโนมัติสามารถจัดเก็บข้อมูลอุณหภูมิ โดยการติดตั้งหัวเซนเซอร์(Sensor)สำหรับตรวจวัดอุณหภูมิ เช่น Thermister ขนาด 10 K Ω สามารถตอบรับการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิได้อย่างรวดเร็วโดยมีช่วงอุณหภูมิที่สามารถวัดได้อยู่ระหว่าง 9 $^{\circ}$ C - 150 $^{\circ}$ C ทำการต่อเชื่อมกับเครื่องเก็บข้อมูลและเครื่องคอมพิวเตอร์ผ่านทาง Scienmetric card model 236 ซึ่งจะต้องติดตั้ง card slot กับเครื่องคอมพิวเตอร์ทำหน้าที่แปลงสัญญาณจากหัวเซนเซอร์เป็นแบบกระแสหรือความต้านศักย์หรือความต้านทานตามแต่ละลักษณะการวัดของเซนเซอร์โดยการวัดและบันทึกผลเป็นแบบ Online ติดตั้งหัวเซนเซอร์ได้ 48 ช่องสัญญาณ การวัดแบบ Online ทำโดยการติดตั้งโปรแกรมที่รองรับกับเครื่องเก็บข้อมูล (Supported software gen 200)ของคอมพิวเตอร์ในระบบ OS Windows 3.11 ที่ต่อเชื่อมกับเครื่องเก็บข้อมูลแล้วบันทึกข้อมูลที่ต้องการลงบนหน่วยความจำ ของเครื่องคอมพิวเตอร์ทันทีโดยไม่ต้องเปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ตลอดเวลาการบันทึกข้อมูล

รูปที่ 3.1 เครื่องวัดอุณหภูมิ Scienmetric Data Logger

3.1.2 เครื่องวัดความเร็วและทิศทางลม (Anemometer)

เป็นอุปกรณ์วัดค่าความเร็วและทิศทางลม สามารถวัดความเร็วลมได้ตั้งแต่ 0 - 50 เมตรต่อวินาทีและวัดทิศทางของลมได้ตั้งแต่ 0-360 องศา โดย 0 องศา คือทิศเหนือ แต่ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้จึงจำเป็นต้องติดตั้งกับเครื่องบันทึกข้อมูล Opus 200

รูปที่ 3.2 เครื่องวัดความเร็วและทิศทางลม

3.1.3 เครื่องเก็บข้อมูลอัตโนมัติ (Opus Data Logger)

เป็นเครื่องเก็บข้อมูลอัตโนมัติ สามารถจัดเก็บข้อมูลได้ 2 ช่องสัญญาณและสามารถต่อเป็นระบบเดียวกันได้จนถึง 250 ช่องสัญญาณ วัดข้อมูลแบบ Online หรือ Offline ซึ่งการวัดแบบ Offline ทำได้โดยการติดตั้งโปรแกรมกับเครื่องมือที่ต้องการและใช้ไฟฟ้าตลอดระยะเวลาการบันทึกซึ่งมีหน่วยความจำจำกัด ข้อมูลที่วัดในส่วนความเร็วลมมีหน่วยเป็น กิโลเมตร ต่อ ชั่วโมง และทิศทางมีหน่วยเป็นองศา

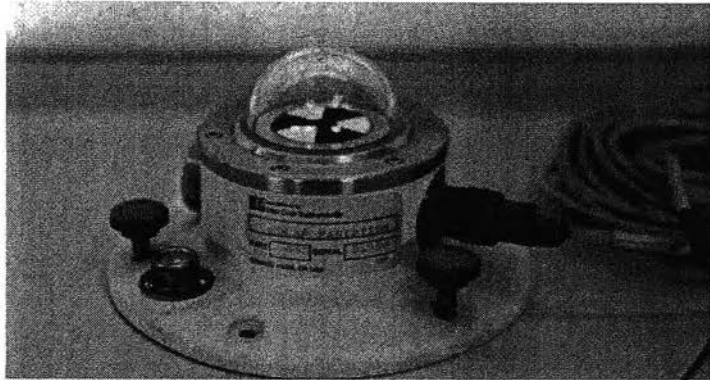
รูปที่ 3.3 แสดงการป้อนข้อมูลของเครื่อง Opus 2000

3.1.4 เครื่องเก็บข้อมูลอัตโนมัติ (Campbell Data Logger)

เป็นเครื่องเก็บข้อมูลแบบอัตโนมัติ สามารถจัดเก็บข้อมูลได้ 12 ช่องสัญญาณเมื่อต่อแบบ Differential และ 24 ช่องสัญญาณเมื่อต่อแบบ Single end โดยสามารถวัดได้ทั้ง Online และ Offline

3.1.5 เครื่องวัดแสงพระอาทิตย์ (Black & White Pyranometer model 8-48)

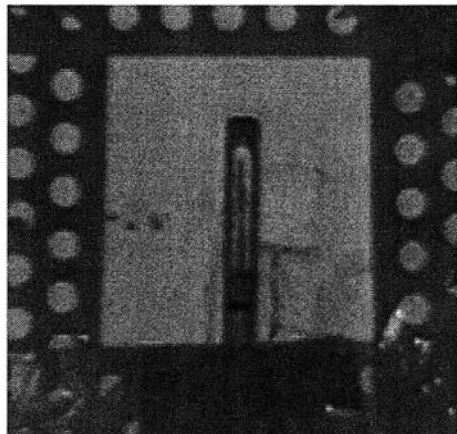
เครื่อง Met one instruments รุ่น 095 ใช้กับเครื่องเก็บข้อมูลอัตโนมัติ สามารถเก็บข้อมูลด้วยความละเอียดถึง 11 ไมโครโวลต์ ต่อ วัตต์ ต่อ ตารางเมตร และสามารถบันทึกข้อมูลพร้อมทั้งทำการเก็บข้อมูลไว้ภายในเครื่องอัตโนมัติโดยใช้พลังงานจากตัวเครื่อง

รูปที่ 3.4 เครื่องวัดพลังงานรังสีดวงอาทิตย์

3.1.6 เครื่องวัดความเร็วลม (Hot wire)

เครื่องวัดความเร็วลมตั้งฉากเก็บข้อมูลความเร็วลมและส่งสัญญาณเข้าสู่ Data logger โดย บริเวณเซนเซอร์จะวัดปริมาณอากาศที่ไหลผ่านเป็นความเร็วลม กิโลเมตรต่อชั่วโมง

รูปที่ 3.5 เครื่องวัดความเร็วลม

3.2 การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ในการวิจัยจำเป็นต้องตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือที่ใช้ในการบันทึกข้อมูลเพื่อป้องกันการผิดพลาดของผลการทดลองดังนี้

3.2.1 การตรวจสอบหัววัดอุณหภูมิ(Sensor)

Sensor ที่ใช้เก็บอุณหภูมิเป็น Thermister ขนาด $10\text{ K}\Omega$ มีคุณสมบัติในการตอบรับการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิที่ได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจาก Sensor แต่ละตัวสามารถวัดค่าการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิที่แตกต่างกันเพื่อความถูกต้องและน่าเชื่อถือในการทดลองต้องมีการตรวจสอบหัววัด โดยมีขั้นตอนการตรวจวัดให้ได้มาตรฐานดังนี้

- การทดสอบหัววัดโดยวัดค่าอุณหภูมิที่ใกล้เคียงกับจุดเยือกแข็งของน้ำที่ 0°C และบันทึกข้อมูลที่ Sensor อ่านได้
- เพิ่มอุณหภูมิของน้ำให้สูงขึ้นจนถึงอุณหภูมิน้ำเดือด(100°C)และบันทึกข้อมูลที่ Sensor อ่านได้
- นำข้อมูลที่ได้อ่านวิเคราะห์ด้วยกระบวนการทางสถิติเพื่อหาค่า Intercept และค่า Coefficient ของ Sensor เพื่อนำค่าที่ได้มาปรับค่าความชัน และค่า Offset ของการบันทึกข้อมูลของโปรแกรม ซึ่งจะทำได้ผลของการวัดที่แม่นยำ และใกล้เคียงกันทั้งหมด

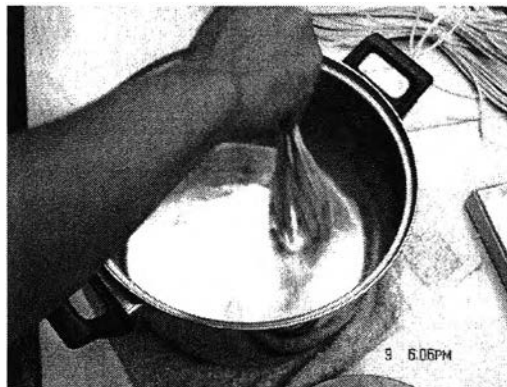

รูปที่ 3.6 หัววัดอุณหภูมิ Thermister

3.2.2 การตรวจสอบห้วงวัดความชื้นสัมพัทธ์

การวัดความชื้นสัมพัทธ์โดย Humidity Sensor สามารถวัดค่าการเปลี่ยนแปลงของปริมาณความชื้นสัมพัทธ์ได้แตกต่างกันเพื่อความถูกต้องและความน่าเชื่อถือในการทดลองต้องมีการตรวจสอบห้วงวัดก่อนที่จะทำการทดลองโดยมีขั้นตอนการตรวจวัดให้ได้มาตรฐานดังนี้

- ทดสอบวัดค่าปริมาณความชื้นสัมพัทธ์ที่ใกล้เคียงกับ 10% RH และบันทึกข้อมูลที่ Sensor อ่านได้
- เพิ่มปริมาณความชื้นสัมพัทธ์ขึ้นเรื่อยๆจนใกล้เคียงจุดกลั่นตัวเป็นหยดน้ำ (Dew point Temperature) ที่ 100%RH และบันทึกข้อมูลที่ Sensor อ่านได้
- นำค่าที่ได้เปรียบเทียบและวิเคราะห์ด้วยกระบวนการทางสถิติเพื่อหาค่า Intercept และค่า Coefficient ของ Sensor และนำค่าที่ได้มาปรับค่าความชัน(Slope)และค่า Offset ของการบันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรมทำให้ได้ผลของการวัดที่แม่นยำและใกล้เคียงกันทั้งหมด

รูปที่ 3.7 ขั้นตอนการตรวจสอบความเที่ยงตรงของห้วงวัดอุณหภูมิ

3.3 การเตรียมการทดลองและการติดตั้งเครื่องมือในการทดลอง

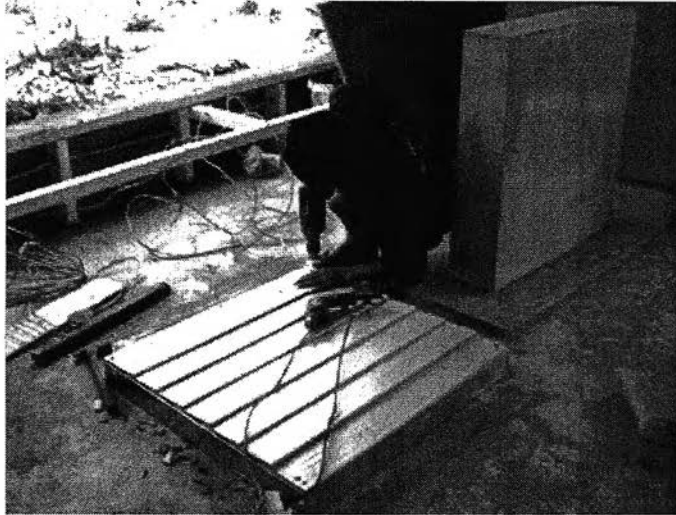
การเตรียมวัสดุทดลองประกอบไปด้วยวัสดุมวลสารน้อยที่นิยมใช้ในการก่อสร้างปัจจุบัน พิจารณาค่าการต้านทานความร้อน(R) และลักษณะการใช้งานของอาคารบ้านพักอาศัยและอาคารสำนักงานในปัจจุบันแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

3.3.1 ผนังไม้ฝาสำเร็จรูปโครงเคร่าสังกะสี

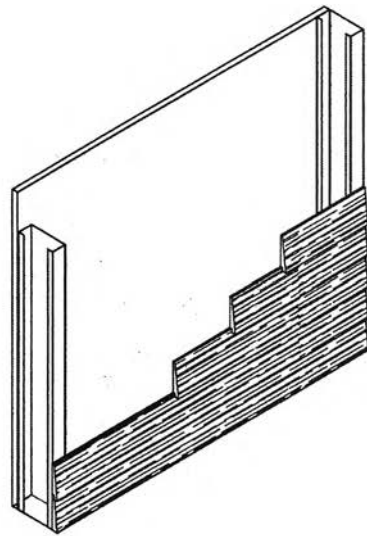
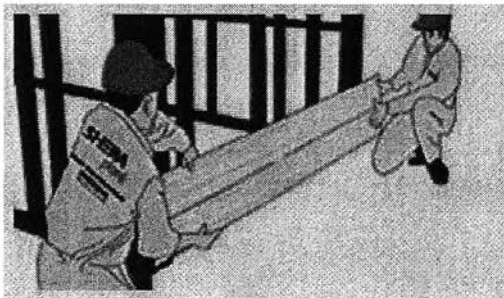
เปรียบเทียบลักษณะการใช้งานของบ้านไทยที่มีการใช้ผนังไม้โดยติดตั้งแบบตีซ้อนเกล็ด ซึ่งเป็นวัสดุที่นิยมใช้กันมากในอดีตเนื่องจากเป็นวัสดุที่หาง่าย ราคาถูก แต่ในปัจจุบันมีการพัฒนารูปแบบการผลิตหลากหลายมากขึ้น การเลือกใช้ไม้ฝาสำเร็จรูป หรือ ผนังไฟเบอร์ซีเมนต์ ที่มีลักษณะทางกายภาพที่ใกล้เคียงกับวัสดุธรรมชาติจริงเช่น สีสนพื้นผิวตลอดจนคุณสมบัติของวัสดุที่พัฒนาตอบสนองต่อสภาพการใช้งานหลากหลายมากยิ่งขึ้น ขนาด กว้าง 6 นิ้ว หนา 0.8 เซนติเมตร ยาว 0.80 เมตร ติดตั้งแบบซ้อนเกล็ด โดยมีระยะซ้อนระหว่างแผ่น 1 นิ้ว ติดตั้งกับโครงสังกะสีตัวซี (C) กว้าง 4 นิ้ว ขนาดโครง 0.80 x 0.80 เมตร ยึดด้วยสกรูเกลียวปล่อยภายในติดตั้งผนังยิปซัมบอร์ดภายในหนา 12 มิลลิเมตร รวมขนาดผนังไม้พร้อม โครงสร้างกว้าง 0.12 เมตร ยาว 0.80 เมตร สูง 0.80 เมตร มีน้ำหนัก 23.5-24 กิโลกรัมต่อตารางเมตร

คุณสมบัติทางกายภาพของผนังไม้ฝาสำเร็จรูปคือ

ส่วนผสม	ปอร์ตแลนด์ซีเมนต์, เชื้อธรรมชาติ, ทรายละเอียดและน้ำ
ความหนาแน่น	1,250 – 1,450 กิโลกรัม ต่อ ลูกบาศก์เมตร
ค่ามอดคูลัสยืดหยุ่น	มากกว่าหรือเท่ากับ 7,000 นิวตันต่อตารางเมตร
ปริมาณความชื้นในแผ่น	11.7 – 14.3 %
การดูดซึมน้ำ	30 – 34 % โดยน้ำหนัก
ความเป็นด่างของผิวหน้า	PH 7-8
ความต้านแรงดัดโค้ง	มากกว่าหรือเท่ากับ 18 นิวตันต่อตารางเมตร
ความต้านทานแรงดึงตั้งฉากกับผิวหน้า	มากกว่าหรือเท่ากับ 0.40 นิวตันต่อตารางเมตร
ค่าการนำความร้อน	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.49 วัตต์ต่อตารางเมตร

รูปที่ 3.8 แสดงการติดตั้งผนังไม้สำเร็จรูป

รูปที่ 3.9 รูปตัดแสดงโครงสร้างของผนังไม้สำเร็จรูปและการติดตั้ง

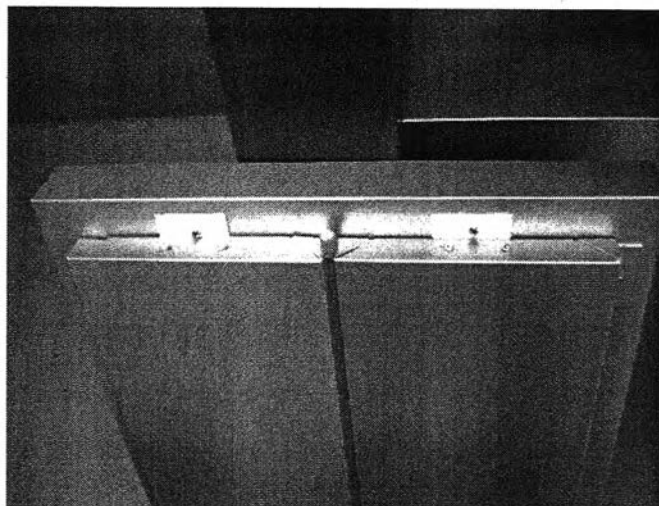

3.3.2 ผนังอลูมิเนียม แคลดดิ้ง (Aluminum Cladding)

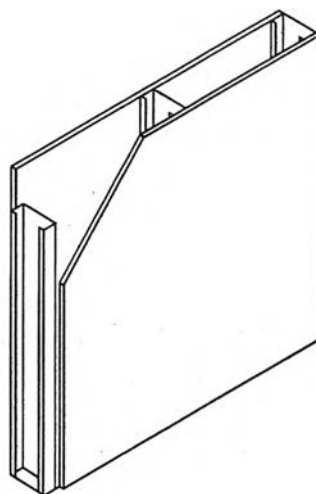
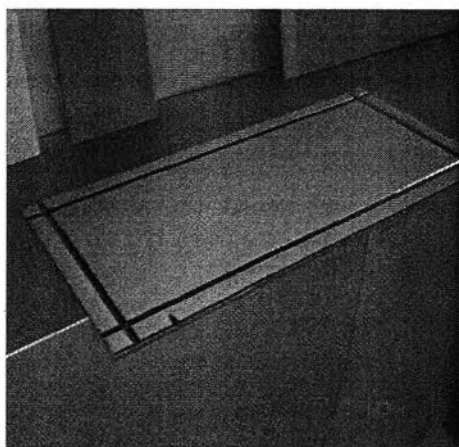
เป็นระบบผนังภายนอกพิจารณาการใช้งานของอาคารสูงเนื่องจากมีความแข็งแรง ทนทาน น้ำหนักเบาจึงเหมาะสำหรับการตกแต่งภายนอกอาคารอีกทั้งยังสะดวกในการดูแลรักษา โดย วัสดุแผ่นอลูมิเนียมคอมโพสิตเคลือบสีด้วยระบบลูมิฟลอนเบสด์ฟลูโอคาร์บอน (Lumiflon-based Fluorocarbon) เทียบเท่าแผ่นอลูมิเนียมเคลือบสีทั่วไป (Solid Aluminium) ทนต่อสภาพความเป็นกรดและด่างประกอบประกอบด้วย แผ่นอลูมิเนียม (3105-H14) ความหนา 0.5 มิลลิเมตร 2 ชั้นประกบกัน ด้านหน้าปิดด้วยฟิล์มป้องกันรอยขีดข่วน (Protective film)ซึ่งมีความทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศได้นานถึง 6 เดือนเพื่อป้องกันความเสียหายหรือความสกปรกในช่วงระหว่างเวลาการติดตั้ง โดยมีไส้กลางเป็นสารที่ไม่ติดไฟโดยมีคุณสมบัติทางกายภาพของแผ่นอลูมิเนียมคอมโพสิต คือ

1. มีน้ำหนักเบาแต่แข็งแรง ทนทาน มีความแข็งแรงเทียบเท่าแผ่น Solid aluminium ความหนา 3 มิลลิเมตร แต่น้ำหนักเบากว่า 15% ถึง 5.8 กิโลกรัม ต่อ ตารางเมตร
2. ติดตั้งสะดวก รวดเร็ว สามารถตัดโค้ง และประกอบได้ทุกรูปทรง
3. สามารถเคลือบเงา (Gloss) ได้ตั้งแต่ 30-80%
4. เคลือบสีด้วยเทคโนโลยีใหม่ล่าสุด ระบบลูมิฟลอนเบสด์ ฟลูโอคาร์บอน มีความสวยงาม และทนต่อกรดและด่างในทุกสภาพภูมิอากาศ
5. สามารถซ่อมแซมความเสียหาย หรือรอยขีดข่วนได้ทันที โดยไม่ต้องรื้อถอนแผ่น (Recoatibility)

ผนังอลูมิเนียม แคลดดิ้ง ขนาด กว้าง 0.80 ม. ยาว 0.80 เมตร หนา 3 มิลลิเมตร ติดตั้งกับโครงสังกะสีตัวซี (C) กว้าง 4 นิ้ว ขนาด โครง 0.80 x 0.80 เมตร ยึดด้วยสกรูภายในติดตั้งผนังยิปซัมบอร์ดภายในหนา 12 มิลลิเมตร รวมขนาดผนังไม้พร้อมโครงสร้างกว้าง 0.12 เมตร ยาว 0.80 เมตร สูง 0.80 เมตร มีน้ำหนัก 20.5-21 กิโลกรัมต่อตารางเมตร

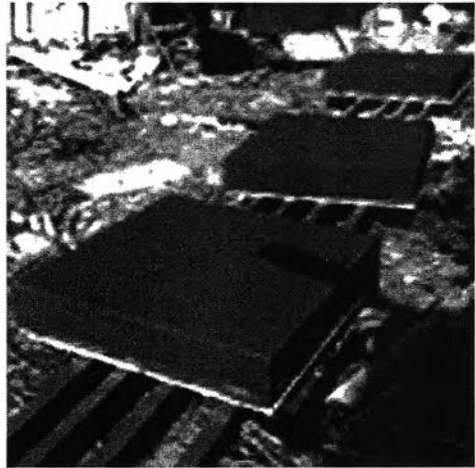
รูปที่ 3.10 การติดตั้งผนังอลูมิเนียม เคลดดิ้ง

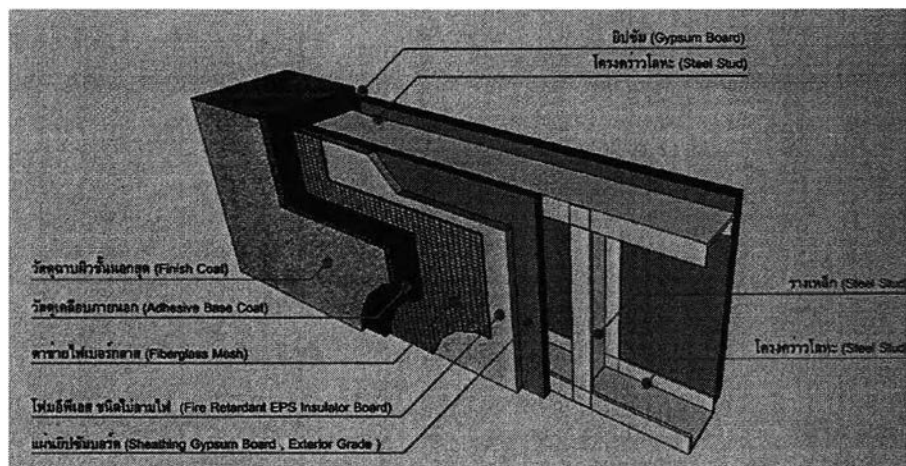
รูปที่ 3.11 รูปตัดแสดงโครงสร้างของผนังเคลดดิ้ง

3.3.3 ผนัง EIFS (Exterior Insulation and Finished System)

เป็นผนังระบบฉนวนกันความร้อนภายนอกโครงสร้างคอนกรีตหนา 10 เซนติเมตร มีน้ำหนักเบา และมีการติดตั้งติดตั้งแผ่นยิปซัมหนา 12 ม.ม. ไว้ภายในและภายนอก ผิวภายนอกติดฉนวนกันความร้อนที่ทำจากโพลีเอสเตอร์กลาสความหนาแน่น 1 ปอนด์ต่อลูกบาศก์ฟุตหนา 3 นิ้ว และระบบเคลือบผิว(Basecoat)กันความเสียหายจากความร้อนและความชื้นภายนอก¹ รวมขนาดผนังหนา 20 เซนติเมตร น้ำหนักรวม 15 กิโลกรัม

รูปที่ 3.12 แสดงการติดตั้งผนัง EIFS

รูปที่ 3.13 แสดงส่วนประกอบของผนัง EIFS¹

¹ สุนทร บุญญาธิการ, เทคนิคการออกแบบบ้านประหยัดพลังงานเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า, ครั้งที่2(กรุงเทพฯ: โอเอส. พรินต์ติ้ง, 2542), หน้า 165.

ตารางที่ 3.1 ตารางสรุปค่าการต้านทานความร้อนของผนังไม้ฝาสำเร็จรูป

ชนิดของวัสดุ	ความหนา (เมตร)	ค่า k W/(m ² °K)	ค่า R m ² °K/W	ค่า R ft ² .°F .h /Btu
ผนัง Shera				
ฟิล์มอากาศภายนอก			0.044	0.25
แผ่นไม้	0.008	0.072	0.11	0.63
ช่องว่างอากาศภายใน	0.10		0.16	0.91
แผ่นยิปซัมบอร์ด	0.012	0.19	0.063	0.45
ฟิล์มอากาศภายใน			0.12	0.68
	0.12		$\Sigma R = 0.497$	$\Sigma R = 2.92$
$U = 1/\Sigma R$			U = 2.01	U = 0.34

ตารางที่ 3.2 ตารางสรุปค่าการต้านทานความร้อนของผนัง EIFS

ชนิดของวัสดุ	ความหนา (เมตร)	ค่า k W/(m ² °K)	ค่า R m ² °K/W	ค่า R ft ² .°F .h /Btu
ผนัง EIFS				
ฟิล์มอากาศภายนอก			0.044	0.25
EIFS finished			0.01	0.08
โฟม EPS หนา 3 นิ้ว	0.076	0.037	2.05	12
แผ่นยิปซัมบอร์ด	0.012	0.19	0.063	0.45
ช่องว่างอากาศภายใน	0.10		0.16	0.90
แผ่นยิปซัมบอร์ด	0.012	0.19	0.063	0.45
ฟิล์มอากาศภายใน			0.12	0.68
	0.20		$\Sigma R = 2.51$	$\Sigma R = 14.28$
$U = 1/\Sigma R$			U = 0.39	U = 0.07

ตารางที่ 3.3 ตารางสรุปค่าการต้านทานความร้อนของผนังอลูมิเนียมเคลดดิ้ง

ชนิดของวัสดุ	ความหนา (เมตร)	ค่า k $W/(m^2 \text{ } ^\circ K)$	ค่า R $m^2 \text{ } ^\circ K / W$	ค่า R $ft^2 \text{ } ^\circ F \cdot h / Btu$
ผนัง Aluminum Cladding				
ฟิล์มอากาศภายนอก			0.044	0.25
Aluminum Composite	0.004	0.11	0.036	0.01
ช่องว่างอากาศภายใน	0.10		0.16	0.91
แผ่นอิพซัมบอร์ด	0.012	0.19	0.063	0.45
ฟิล์มอากาศภายใน			0.12	0.68
	0.19		$\Sigma R = 0.423$	$\Sigma R = 2.3$
	$U = 1/\Sigma R$		U = 2.36	U = 0.43

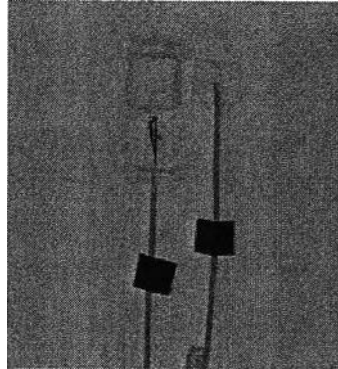
3.3.4 การติดตั้งวัสดุทดลองและหั่วัดอุณหภูมิ

เมื่อทำการสร้างวัสดุทดสอบเรียบร้อยแล้วจึงทำการติดตั้งกับห้องทดลองซึ่งมีการติดตั้งระบบปรับอากาศจำลองการใช้งานจริง พร้อมทั้งติดตั้งอุปกรณ์วัดค่าตัวแปรต่างๆ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

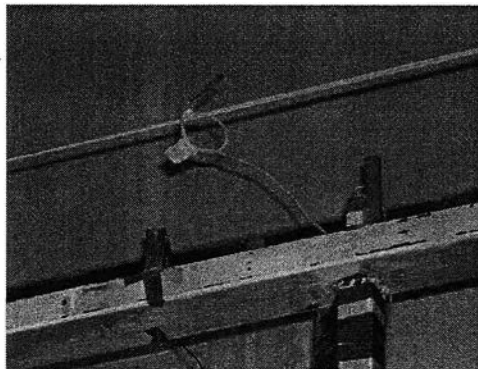
รูปที่ 3.14 การติดตั้งผนังทั้ง 3 ประเภท โดยติดตั้งบริเวณชั้น 2 ของห้องทดลองทั้ง 4 ทิศ

1. ติดตั้งหัววัดอุณหภูมิบริเวณผิวผนังภายใน กึ่งกลางผนัง หลังฉนวน และบริเวณผิวภายนอกของวัสดุทดลอง

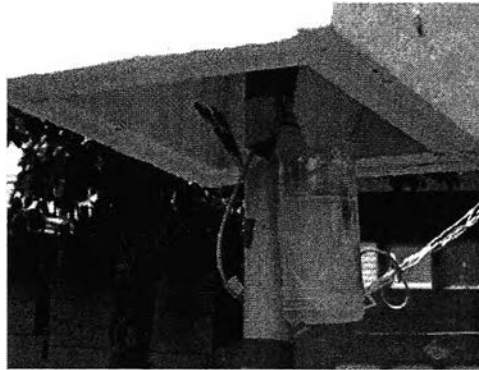
รูปที่ 3.15 การติดตั้งหัววัดอุณหภูมิบริเวณผิวภายในของผนังทดสอบ

2. ติดตั้งหัววัดอุณหภูมิบริเวณกึ่งกลางของห้องทดลอง เพื่อวัดอุณหภูมิอากาศภายในและอุณหภูมิกระเปาะเปียกภายใน

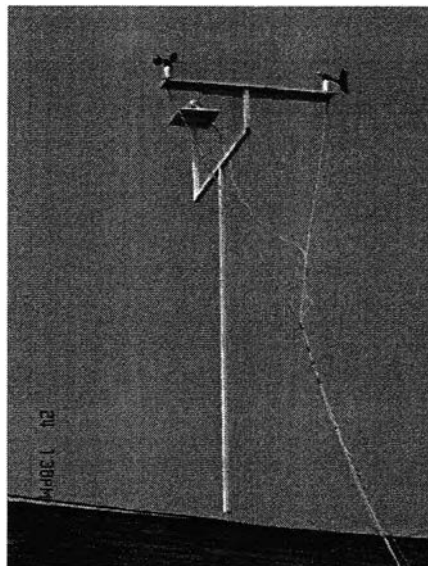
- รูปที่ 3.16 การติดตั้งหัววัดอุณหภูมิกระเปาะแห้งและกระเปาะเปียกบริเวณภายในของห้องทดสอบ

3. ติดตั้งหัววัดอุณหภูมิอากาศ และอุณหภูมิกระเปาะเปียกภายนอกบริเวณลานโล่งในร่มบริเวณภายนอกอาคาร เพื่อป้องกันอิทธิพลของแสงแดดที่ส่งผลต่อการเก็บข้อมูล

รูปที่ 3.17 การติดตั้งหัววัดอุณหภูมิกระเปาะแห้งและกระเปาะเปียกบริเวณภายนอกห้องทดสอบ

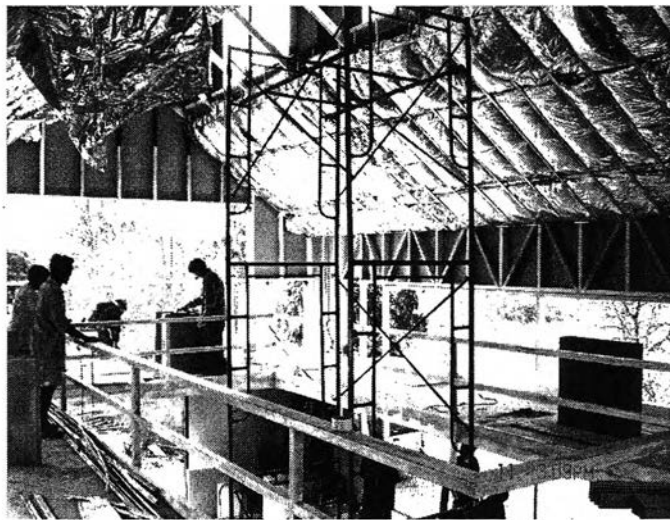
4. ติดตั้งเครื่องวัดพลังงานแสงอาทิตย์พร้อมกับเครื่องวัดลมที่บนหลังคา

รูปที่ 3.18 การติดตั้งเครื่องวัดลมไว้บนหลังคา

3.3.5 การเตรียมห้องทดลอง

ในการทดลองต้องควบคุมสภาวะห้องทดลองให้มีอุณหภูมิความชื้นสัมพัทธ์คงที่ และให้มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดโดยการติดตั้งเครื่องปรับอากาศภายใน และทำการตั้งค่าเครื่องปรับอากาศให้มีอุณหภูมิที่ 25°C เพื่อควบคุมให้สภาวะภายในห้องทดลองมีความชื้นสัมพัทธ์คงที่เพื่อให้ได้ผลการทดลองที่แม่นยำ โดยไม่มีอิทธิพลของห้องทดลองต่อผลการวัดข้อมูล ซึ่งห้องทดลองเป็นอาคารขนาด $6.8 \times 12.8 \times 7.5$ เมตร โครงสร้างเหล็กพร้อมติดตั้งผนังระบบฉนวนกันความร้อนภายนอก (EIFS) ชนิดโพลีเมอร์ EPS ความหนาแน่น 1 ปอนด์ต่อลูกบาศก์ฟุต หนา 4 นิ้วภายในบุผนังยิปซัมบอร์ดหนา 12 มิลลิเมตร ส่วนหลังคาติดตั้งฉนวนใยแก้ว (Fiber Glass) หนา 9 นิ้ว ตามความชันของหลังคา และติดตั้งฝ้าเพดานฉาบเรียบทาสีขาว พื้นภายในพื้นคอนกรีตเสริมเหล็กพันทับด้วยฉนวนกันความร้อนชนิดฟอง (Polyurethane, PU Foam) ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นฉนวนแบบกึ่งเซลล์ปิด² และมีการป้องกันความร้อนได้ดีอีกทั้งยังมีความยืดหยุ่นสูงเนื่องจากสามารถฉีดพ่นได้

รูปที่ 3.19 แสดงการติดตั้งฉนวนกันความร้อนบริเวณใต้หลังคา

² กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน, แนวทางการเลือกใช้วัสดุก่อสร้างและฉนวนเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน. พิมพ์ครั้งที่ 1 (แกรนด์ เพรส แอนด์ แพคกิ้ง, 2547), หน้า 2-42

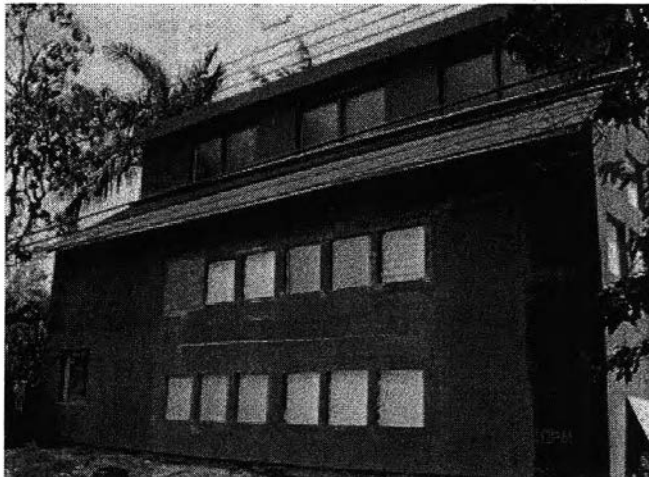

รูปที่ 3.20 แสดงการฉีดพ่นฉนวน โฟม PU กันความร้อนบริเวณพื้น

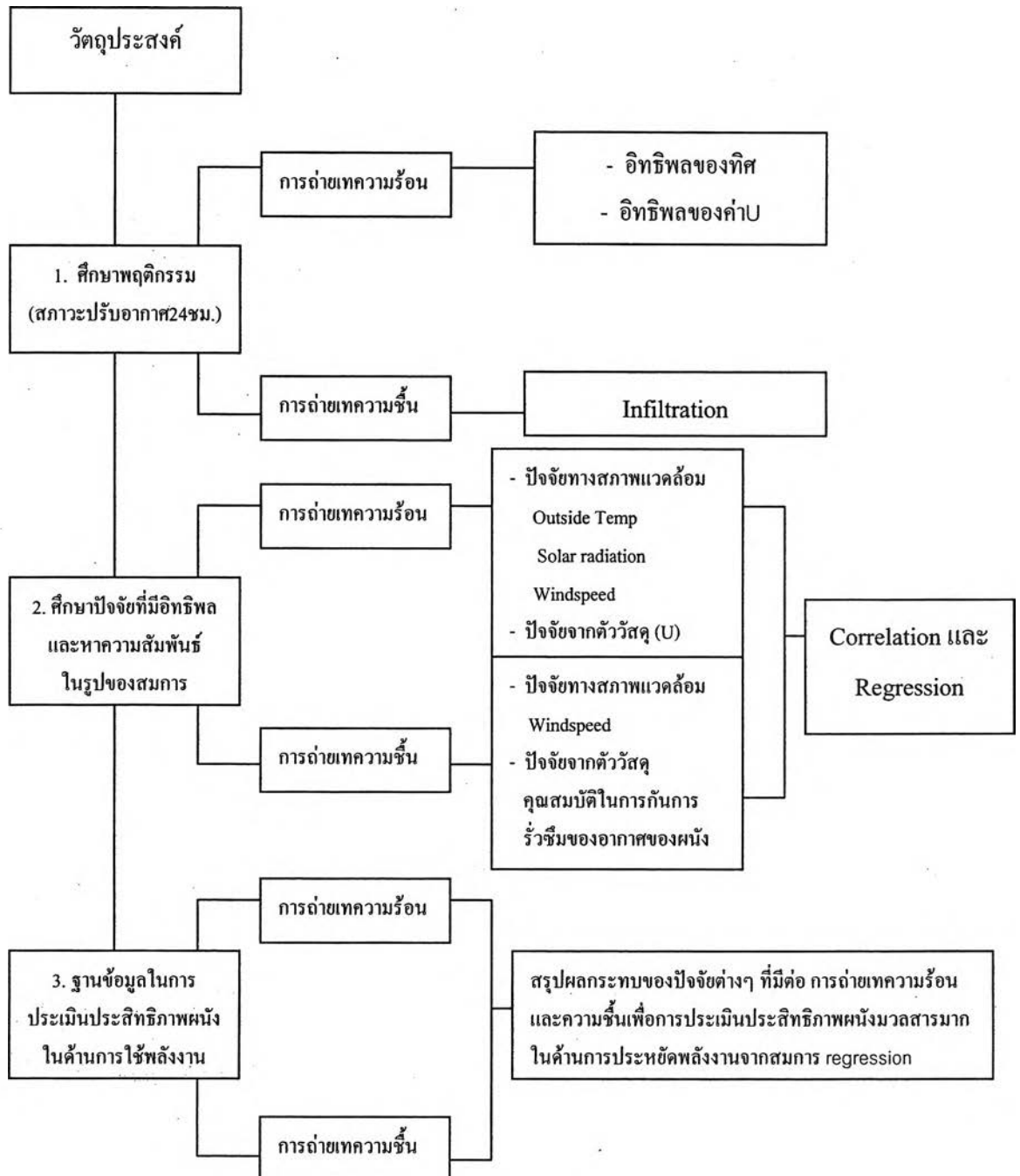

รูปที่ 3.21 บรรยากาศภายในห้องทดลอง

รูปที่ 3.22 บรรยากาศภายนอกห้องทดลอง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปที่ 3.23 แสดงแนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการประเมินประสิทธิภาพผนังอาคารมวลสารน้อยสำหรับอาคารปรับอากาศ แบ่งการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

3.4.1 การศึกษาพฤติกรรมการถ่ายเทความร้อน

ในการศึกษาพฤติกรรมการถ่ายเทความร้อนของผนังทดสอบแต่ละชนิดจะทำการศึกษาเปรียบเทียบดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิภายในผนังจากผิวภายนอกเข้าสู่ผิวภายใน (Temperature Gradient) ของวัสดุทดสอบแต่ละชนิด ในทิศตะวันตกเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการถ่ายเทความร้อนจากผิวภายนอกเข้าสู่ผิวภายในของแต่ละผนังทดสอบซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อน(U) ที่แตกต่างกัน
2. อุณหภูมิผิวภายนอกของวัสดุทดสอบแต่ละชนิดในแต่ละทิศทาง และการเปรียบเทียบอุณหภูมิผิวภายนอกของทุกวัสดุทดสอบในทิศตะวันตกซึ่งเป็นทิศที่ได้รับอิทธิพลของรังสีดวงอาทิตย์สูงสุด เพื่อทำการเปรียบเทียบการดูดซับความร้อนจากสภาพแวดล้อมจากอิทธิพลของทิศ และค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อน(U) ที่แตกต่างกัน
3. อุณหภูมิผิวภายในของวัสดุทดสอบแต่ละชนิดในแต่ละทิศทาง และการเปรียบเทียบอุณหภูมิผิวภายในของทุกวัสดุทดสอบในทิศตะวันตก เพื่อทำการเปรียบเทียบพฤติกรรมของอุณหภูมิผนังภายในซึ่งมีความสัมพันธ์กับปริมาณการถ่ายเทความร้อน และความรู้สึกทางด้านอุณหภูมิของผู้ใช้อาคาร(MRT)
4. ปริมาณการถ่ายเทความร้อน (Sensible Load) ของผนังวัสดุแต่ละชนิดในแต่ละทิศทาง และการเปรียบเทียบปริมาณการถ่ายเทความร้อนของทุกวัสดุทดสอบในทิศตะวันตก

3.4.1.1 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการถ่ายเทความร้อน

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการถ่ายเทความร้อนจะแบ่งตัวแปรที่ทำการศึกษาออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ อุณหภูมิอากาศภายนอก ปริมาณรังสีดวงอาทิตย์ที่ตกกระทบในแนวระนาบ ความเร็วลมภายนอก และทิศทาง
2. ปัจจัยจากตัววัสดุ ที่ทำการศึกษาได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนของวัสดุ (U) โดยวัสดุที่ทำการทดสอบมีค่าความเป็นฉนวนที่แตกต่างกัน 3 ชนิด ได้แก่ ผนังไม้ฝาสำเร็จรูป (ค่า $U = 2.01 \text{ Watt/m}^2 \cdot \text{K}$) ผนัง EIFS ตึคฉนวนโฟมหนา 3 นิ้ว (ค่า $U = 0.39 \text{ Watt/m}^2 \cdot \text{K}$) และผนังอลูมิเนียมเคลดคิง (ค่า $U = 2.36 \text{ Watt/m}^2 \cdot \text{K}$) โดยทำการควบคุมปัจจัยของค่าการดูดกลืนรังสีดวงอาทิตย์ด้วยการเลือกสีวัสดุที่ทำการทดสอบเป็นสีอ่อนหรือสีขาวที่มีค่าการดูดซับรังสีต่ำสุด

3.4.1.2 การหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปริมาณการถ่ายเทความร้อน

ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณการถ่ายเทความร้อนโดยการเก็บข้อมูลของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ในช่วงวันและเวลาเดียวกันของตัวแปรต่างๆ

1. ค่าความสัมพันธ์ทางสถิติของตัวแปรต่างๆ (Correlation) เพื่อทราบอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการถ่ายเทความร้อนว่ามีความสัมพันธ์กับปริมาณการถ่ายเทความร้อนมากหรือน้อยเพียงใด
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ด้วยสมการถดถอย (Regression Analysis) เพื่อสร้างสมการทำนายปริมาณการถ่ายเทความร้อนของผนังที่มีมวลสารน้อยจากปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4.1.3 จัดทำฐานข้อมูลเพื่อประเมินประสิทธิภาพของผนังมวลสารน้อยในด้านการถ่ายเทความร้อน

เมื่อทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลและสมการในการทำนายปริมาณการถ่ายเทความร้อนแล้วจากนั้นนำสมการที่ได้มาประมวลผลในรูปของแผนภูมิที่แสดงอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ในการที่จะสามารถทำนายปริมาณการถ่ายเทความร้อนของวัสดุผนังมวลสารน้อยในสภาวะที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องมีความแตกต่างกันเพื่อเป็นฐานข้อมูลในการประเมินประสิทธิภาพของผนังอาคารมวลสารน้อยในด้านการถ่ายเทความร้อน

3.4.2 การศึกษาพฤติกรรมการถ่ายเทความร้อน

การถ่ายเทความร้อนของผนังอาคารจากการรั่วซึมของอากาศที่แทรกซึมผ่านผนังเข้ามาสู่ภายใน (Infiltration) ซึ่งอากาศที่รั่วซึมจะพาความร้อนและความชื้นเข้ามาสามารถคำนวณการถ่ายเทความร้อนและความชื้นที่มาจากอากาศรั่วซึมของอากาศได้จากสมการ

$$\text{Infiltration (Sensible Load, Btu/hr.)} = 1.08 \cdot \text{CFM} \cdot \Delta T$$

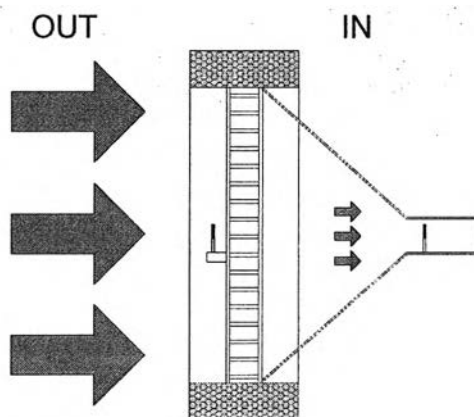
$$\text{Infiltration (Latent Load, Btu/hr.)} = 4840 \cdot \text{CFM} \cdot \Delta W$$

เมื่อ CFM = อัตราการรั่วซึมของอากาศ (cubic foot per minute)

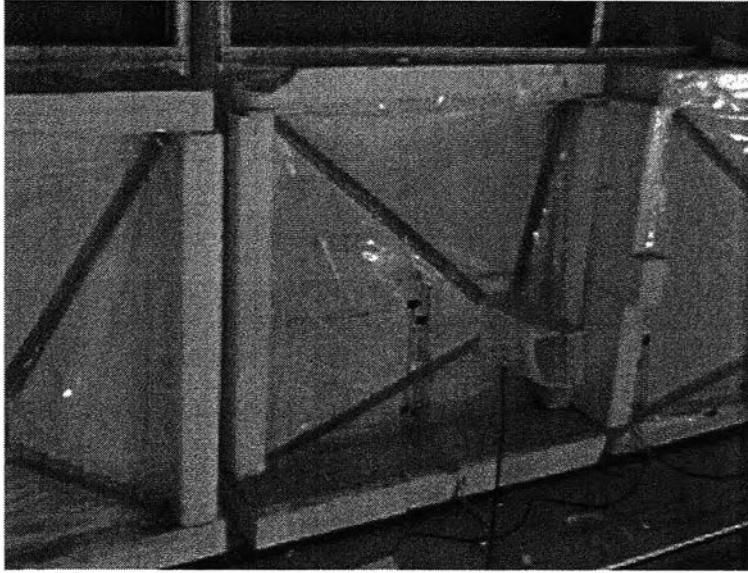
ΔT = ความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิอากาศภายในและภายนอก ($^{\circ}\text{F}$)

ΔW = ความแตกต่างระหว่างอัตราส่วนความชื้น (Humidity ratio) ระหว่างภายในและภายนอก ($\text{lb}_{\text{water}}/\text{lb}_{\text{dryair}}$)

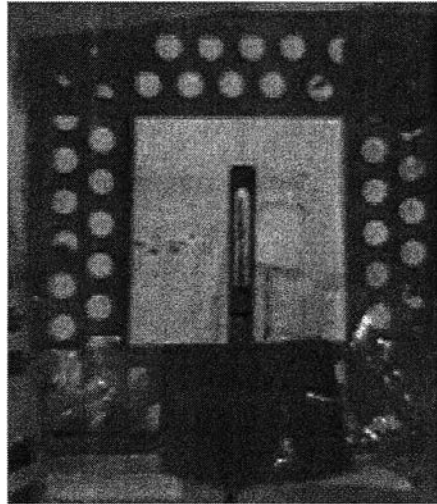
การศึกษาพฤติกรรมการรั่วซึมของอากาศของผนังมวลสารน้อยโดยทำการทดสอบปัจจัยจากสภาพแวดล้อมภายนอกคือ ความเร็วลมภายนอกที่กระทำกับผนังในแนวตั้งฉากซึ่งตำแหน่งในการเก็บข้อมูลด้านความเร็วลมด้วยเครื่องมือวัดลม (hotwire) และทำการทดลองวัดความเร็วลมตกกระทบผนังภายนอก และวัดความเร็วลมที่ผ่านปากกระโจมลมที่มีความกว้างขนาด $0.05 \cdot 0.05$ ตารางเมตร โดยติดตั้งแผ่นพลาสติกขึ้นเป็นรูปทรงปิรามิดฐานสี่เหลี่ยมขนาด $0.8 \cdot 0.8$ ตารางเมตร (ขนาดเท่ากับพื้นที่ผนังทดสอบ) สูง 0.6 ม. ดังนี้

รูปที่ 3.24 แสดงการจำลองการติดตั้งเครื่องมือวัดลมของผนังทดสอบ

รูปที่ 3.25 แสดงการติดตั้งเครื่องมือวัดลมและกระโจมลมที่ผนังทดสอบ

รูปที่ 3.26 แสดงการติดตั้งเครื่องมือวัดลมที่ปากกระโจมลม

3.4.2.1 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการถ่ายเทความร้อน

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการถ่ายเทความร้อนโดยการเก็บข้อมูลความเร็วลมภายนอกที่กระทำตั้งฉากกับวัสดุทดสอบ และความเร็วลมภายในกระโจมลม (chamber) ที่ทำด้วยพลาสติกขนาดพื้นที่หน้าตัด 5x5 ซม. เพื่อนำมาคำนวณหาปริมาณการรั่วซึมของอากาศที่เกิดขึ้นในผนังทดสอบแต่ละชนิด จากนั้นนำข้อมูลความเร็วลมภายนอกที่ได้ มาวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอย (Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วลมภายนอกกับอัตราการรั่วซึมของอากาศที่เกิดขึ้นในผนังแต่ละประเภท

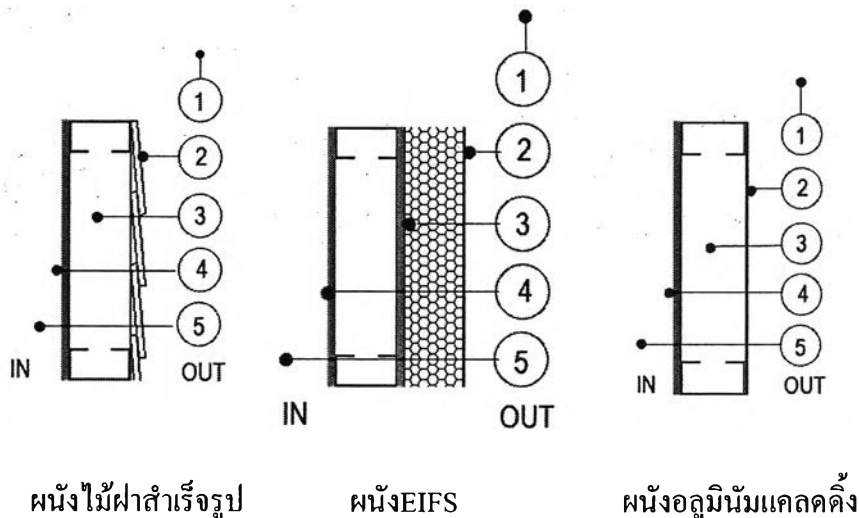
3.4.2.2 จัดทำฐานข้อมูลเพื่อประเมินประสิทธิภาพของผนังมวลสารน้อยในด้านการถ่ายเทความร้อน

นำสมการ regression ที่ได้มาประมวลผลในรูปของแผนภูมิที่แสดงอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ในการที่จะสามารถทำนายปริมาณการถ่ายเทความร้อนของวัสดุผนังที่มีมวลสารมาก เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการประเมิน ประสิทธิภาพของผนังอาคารมวลสารมากในด้านการถ่ายเทความร้อน

3.5 การเก็บข้อมูล พิจารณาปัจจัยดังต่อไปนี้

1. อุณหภูมิผิวแต่ละชั้นของวัสดุ (Surface Temperature)

เพื่อเปรียบเทียบอุณหภูมิผิวผนังภายนอก และภายในช่องว่างอากาศ อุณหภูมิในเนื้อวัสดุ และอุณหภูมิผิวผนังภายใน เรียงลำดับจากภายนอกเข้าสู่ภายในดังนี้

รูปที่ 3.27 แสดงการติดตั้งหัวเซนเซอร์ตามตำแหน่งต่างๆของผนัง

2. อุณหภูมิอากาศภายในห้องทดลอง

โดยเก็บข้อมูลทั้งอุณหภูมิกระเปาะแห้ง(Dry bulb Temperature) และกระเปาะเปียก (Wet bulb Temperature) ซึ่งในการหาปริมาณความร้อนที่ถ่ายเทเข้าสู่อาคารนั้น พิจารณาจาก ค่าความแตกต่างระหว่างผิวผนังภายในและอุณหภูมิอากาศภายในอาคารทดลอง ($^{\circ}\text{C}$) คูณกับค่าการนำความร้อนที่ผิว (Surface conductance) ของอากาศนิ่งตามมาตรฐาน ASHRAE กำหนดไว้ที่ $8.29 \text{ W}/(\text{m}^2 \cdot \text{K})^3$ ดังสมการ

$$Q_s = h_o (t_s - t_i)$$

ซึ่ง	Q_s	=	ปริมาณความร้อนที่ถ่ายเทผ่านผนัง (W/m^2)
	h_o	=	ค่าการนำความร้อนที่ผิวของอากาศนิ่ง ($8.29 \text{ W}/\text{m}^2 \cdot \text{K}$)
	t_s	=	อุณหภูมิผิวภายในของผนังทดสอบ ($^{\circ}\text{C}$)
	t_i	=	อุณหภูมิอากาศภายในอาคารทดลอง ($^{\circ}\text{C}$)

3. ปริมาณรังสีดวงอาทิตย์โดยเก็บข้อมูลด้วย Global หน่วย Watt/m^2
4. ทิศทางและความเร็วลมภายนอก โดยเก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือวัดความเร็วและทิศทาง หน่วย Km/hr

---

³ American Society of Heating, Refrigerating and Air-Conditioning Engineerings, 2001 ASHRAE Handbook Fundamental. (Atlanta: Georgia, 2001), p.25.2.